

Propozycje realizacji podstawy programowej dla grupy ZAJĄCZKI

11.05.2020r.-22.05 .2020r.

Karty pracy fioletowe w tym kręgu tematycznym: s. 38-53

**☺ PROSIMY ABY WSZELKIE PRACE PLASTYCZNE I TECHNICZNE
WYKONYWANE PRZEZ DZIECI W ZACISZU DOMOWYM
ZACHOWAĆ ☺**

Temat tygodniowy: „Łąka w maju”

11.05 „Barwa ochronna”

Cele:

- rozwijanie sprawności fizycznej
- rozwijanie mowy
- zapoznanie ze zwierzętami żyjącymi na łące oraz z rosnącymi tam roślinami
- rozwijanie sprawności manualnej
- dostrzeganie piękna majowej przyrody

Propozycje aktywności:

1) Ćwiczenia gimnastyczne:

Ćwiczenie dużych grup mięśniowych

„Bukiety kwiatów” - Dzieci spacerują po łące, co pewien czas schylają się i zrywają kwiatek. Na hasło: Bukiety kwiatów zatrzymują się i podnoszą do góry raz prawą, raz lewą rękę. Prezentują swój bukiet.

Zabawa ruchowa z elementem równowagi

„Bocian chodzi po wysokiej trawie” - Dzieci chodzą wysoko unosząc kolana. Po kilku krokach zatrzymują się, stają na jednej nodze, drugą mają opartą o kolano nogi, na której stoją. Poruszają złączonymi przed sobą rękami wyobrażającymi dziób bociana i powtarzają słowa: Kle, kle, kle, żabki mi się chce.

Zabawa bieżna

„Próbujemy złapać motyla” - Dzieci biegają w różnych kierunkach. Na hasło Hop! wyskakują w górę z klaśnięciem nad głową

2) Słuchanie opwiadań Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby „Zabawa w chowanego”. Książka (s. 74–77)

Za lasem płynie strumyk, za strumykiem rozpościera się łąka, na łące rosną zielona trawa i stokrotki o biało-żółtych kwiatach. I jeszcze wiele innych kolorowych kwiatów i zielonych roślin. Pewnego dnia biedronka, żabka, konik polny i motyl cytrynek bawili się na łące w chowanego.

– Jeden, dwa, trzy... – mała biedroneczka odliczyła do dziesięciu i rozejrzała się dookoła. –

Zaraz was znajdę – zawołała, pewna siebie.

Po chwili wykrzyknęła radośnie: – Widzę cię, żabko! Siedzisz pod liściem mlecza!

Biedronka sfrunęła na liść i zajrzała pod spód. Coś takiego! Żabki tam nie było.

Wszędzie tylko zielone żdźbła trawy i liście roślin łąkowych – tak samo zielone jak żabka.

„To nie ten liść” – pomyślała i przeniosła się na sąsiedni, a potem na kolejny.

O! Coś zielonego mignęło jej przed oczami! Biedronka rozpostarła małe skrzydełka. –

Mam cię, koniku polny! Siedzisz między koniczynkami! Widzę cię! Zaraz będziesz zaklepany – ucieszyła się z odkrycia.

– I hop! – biedroneczka usiadła na listku koniczyny.

„Znowu nic?” – nie mogła się nadziwić, że pośród zieleni nie ma nawet śladu konika polnego. – Zdawało mi się – westchnęła, jednak już po chwili uśmiechnęła się szeroko. „Cytrynka na pewno znajdzie. Jest większy od konika polnego i ruchliwszy od żabki” – pomyślała.

Wzbiła się w górę, żeby objąć wzrokiem całą łąkę. Żółty kolor przyciągnął jej uwagę.

– Jest! Widzę cię, motylku!

Już po chwili siedziała na płątku stokrotki. Jednak to był tylko kwiat, a dookoła – tysiące podobnych. Czy któryś z nich był motylem cytrynkiem? Z pewnością nie.

– Żabka, konik polny i motylek poszli sobie, a mnie zostawili – powiedziała rozczarowana biedronka. Zrobiło się jej bardzo przykro, że przyjaciele tak z nią postąpili.

– Mylisz się, biedroneczko – odezwał się mądry ślimak. – Twoi przyjaciele wciąż są na łące.

Trudno znaleźć zieloną żabkę i zielonego konika polnego pośród zielonej trawy. Niełatwo też wypatrzeć żółtego motyla, gdy łąka żółci się od kwiatów. Tak jednak powinno być. Barwa chroni twoich przyjaciół przed niebezpieczeństwem. Ci, którzy na nich polują, mają wielki kłopot z odróżnieniem motyla od kwiatka albo konika polnego czy żabki od zielonych liści.

– To prawda – z zieleni wyskoczyli roześmiani przyjaciele biedronki: żabka i konik polny.

– Najprawdziwsza prawda – potwierdził motylek cytrynek i wyfrunął z kępy żółtych jaskrów. – Nie przejmuj się, biedroneczko, że nas nie znalazłaś. Teraz ja będę szukał. Ukryj się dobrze. Żabka i konik polny też. Biedronka ucieszyła się z takiej zamiany. Ale gdzie znaleźć kryjówkę? Dookoła tyle zieleni. Czerwona biedronka w czarne kropki będzie widoczna z daleka. Szczęśliwie brzegiem rzeki szła uśmiechnięta od ucha do ucha Ada. Usiadła na skraju łąki, żeby odpocząć. Miała na sobie czerwone spodenki w czarne kropeczki. Biedroneczka aż wstrzymała oddech z zachwytu. – Lecę – powiedziała sobie. Skrzydełka, choć małe, poniosły ją na skraj łąki. Usiadła leciutko na pięknych spodniach dziewczynki i... znikła. A może wciąż tam siedzi. Jak myślicie?

Rozmowa na temat opowiadania. Zachęcanie dziecka do dłuższych wypowiedzi.

Rodzic pyta:

- W co bawili się: żabka, konik polny, biedronka i motylek cytrynek?
- Dlaczego biedronka nie mogła odnaleźć przyjaciół?
- Co to jest barwa ochronna?

3) Rozwiązywanie zagadek Bożeny Formy „Mieszkańcy łąki”.

Wiosną i latem się pojawia,
kiedy ranek nastaje
jej kropelki są na kwiatkach,
listkach i na trawie. (rosa)

Na niebie jej barwy
pięknie się mienia,

jak most ogromny
łączy niebo z ziemią. (tęcza)

Błyszczący na jej plecach
płaszczyk czerwony,
czarnymi kropkami
pięknie ozdobiony. (biedronka)

Rozciąga policzki
jak woreczki małe.
Zimowe zapasy
przenosi w nich całe.
Na czas mroźnej zimy,
gromadzi je w norze.
Ma miłe futerko,
znacie go może? (chomik)

Ma barwne skrzydła,
fruwa nad łąką
i bardzo lubi,
gdy świeci słońko. (motyl)

Jak się ten owad nazywa?
Przez cały dzień pracuje.
Na plecach nosi ciężary,
kopiec wielki buduje. (mrówka)

4) Karta pracy, cz. 4, s. 38.

Numerowanie kolejnych obrazków za pomocą kropek (lub liczb). Oglądanie zdjęć motyli. Słuchanie ich nazw. Opowiadanie o najciekawszym motylu.

12.05 „Motyle i kwiaty”

Cele:

- zapoznanie z sześcianiem
- rozwijanie sprawności fizycznej
- rozwijanie sprawności manualnej

Propozycje aktywności:

1) Karta pracy cz. 4, s. 39.

Nazywanie zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Otaczanie pętlą owadów.

Dokończanie rysunku motyla według wzoru.

2) Zabawy z sześcianiem.

- Rodzic mówi:

- Nakreśl w powietrzu kształt kwadratu.
- Jakie są boki kwadratu?

Rodzic przedstawia kostkę do gry i tłumaczy dziecku, że kostka jest sześcianiem.

- Zabawy z sześcianiem.

- Rodzic przygotowuje kostkę do gry. Dziecko rzuca kostką i wykonuje tyle czynności podanych przez rodzica ile oczek wyrzucono na kostce.
Czynności: podskoki, skłony, przysiady, okrzyki,...
- Dziecko rzuca kostką i podaje liczbę większą (lub mniejszą) o jeden w stosunku do liczby oczek wyrzuconych na kostce.

- Karta pracy, cz. 4, s. 40.

Oglądanie sześciaków. Określanie różnic i podobieństw między nimi.

Oglądanie rozłożonego sześciaka – jego siatki. Liczenie kwadratów. Rysowanie na każdej ścianie innego owada. Oglądanie obrazków sześciaka w różnym położeniu.

3) Ćwiczenia gimnastyczne metodą Rudolfa Labana

Tańczące bibułki – przy nagraniu dowolnej muzyki dzieci swobodnie tańczą i poruszają paskami bibułki trzymanymi najpierw w prawej, a potem w lewej ręce. Podczas przerwy w grze przykucają i układają z bibułki dowolne kształty na podłodze.

Sprytne palce – chwytają palcami stopy bibułkę leżącą na podłodze i podają ją sobie do rąk.

Wiatr i wiaterek – dzieci dmuchają na paski bibuły z większym i z mniejszym natężeniem.

4) Kolorowanka „Łąka w maju”.

Dla dziecka wyprawka: karta L, kredki. Rozmowa na temat wykonanej pracy i elementów na niej przedstawionych.

13.05 „Wiosna na łące”

Cele:

- uwrażliwienie na piękno muzyki poważnej
- rozwijanie aktywności twórczej poprzez ekspresję ruchową
- poznawanie możliwości wykorzystania własnego ciała do ćwiczenia kompozycji ruchowych z towarzyszeniem muzyki
- poznawanie budowy biedronki

Propozycje aktywności:

1) Aktywne słuchanie muzyki Antonia Vivaldiego „Cztery pory roku. Wiosna”.

Dziecko trzyma w dłoni chustę (apaszkę). Podczas zabawy wchodzi w rolę wiosennego wiatru, który pojawił się nad majową łąką. Dziecko ilustruje muzykę poprzez poruszanie kawałkiem materiału i prezentowanie następujących ruchów:

- fragment wykonany głośno: dziecko porusza materiałem gwałtownie i szybko
- fragment wykonany cicho: dzieci delikatnie poruszają materiałem delikatnie
- dziecko kładzie materiał na podłodze. Improwizuje ruchy wiatru, biegając zgodnie z charakterem muzyki; kładzie się na podłodze, jeszcze nieznacznie poruszając rękami i nogami, ale coraz wolniej, aż na koniec zabawy wiatr cichnie i dziecko zastyga bez ruchu.

2) Ćwiczenia logorytmiczne - Rób to, o czym mówi wiersz.

Dziecko porusza się zgodnie z tekstem wypowiadanego przez rodzica wierszyka.

Zrób do przodu cztery kroki,

i rozejrzyj się na boki.

Tupnij nogą raz i dwa,

ta zabawa nadal trwa.

Teraz w lewo jeden krok,

przysiad, i do góry skok.

Zrób do tyłu kroków trzy,

by koledze otrzeć łzy.

Kłaśnij w ręce razy pięć,

na klaskanie też masz chęć!

Wokół obróć się, raz dwa,

piłka skacze hop-sa-sa.

Ręce w górę i na boki,

zrób zajęcze cztery skoki.

Gdy się zmęczysz, poleż sobie,

i wyciągnij w górę nogę.

3) Karta pracy, cz. 4, s. 41-42.

- Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie. Rysowanie motyla po śladach. Kolorowanie rysunku. Rysowanie po śladzie drogi motyla do stokrotki.

- Liczenie pszczół. Łączenie pszczół z obrazkiem plastrów, do których lecą.

Kończenie kolorowania plastrów miodu. Oglądanie zdjęć. Słuchanie nazw produktów, które otrzymujemy dzięki pszczołom.

4) Wykonanie biedronki.

- Rozmowa na temat budowy biedronki.

Duże zdjęcie/obrazek biedronki. Rodzic na zdjęciu/ilustracji pokazuje części ciała biedronki, nazywa je (pancerz, pod nim skrzydła, głowa, oczy, aparat gębowy, nogi, czułki).

Biedronki należą do rodziny chrząszczy. Przechodzą przez stadia przeobrażenia (jak np. motyl). W Polsce najczęściej spotykanymi gatunkami biedronek są dwukropki i siedmiokropki, co oznacza, że liczba kropek nie wskazuje na wiek, tylko na gatunek. Biedronki są pożyteczne, bo zjadają mszyce – szkodniki roślin.

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Przygotowanie dla dziecka: patyki, nici (grube), narysowane wzory biedronek na czarnym i czerwonym kartonie, nożyczki, klej.

- Wykonanie:

- Przymocowanie półmetrowej nitki do każdego patyka.
- Wycinanie wzorów.
- Składanie czerwonego krążka na pół, rozprostowanie go, a następnie rozcięcie wzdłuż linii zgięcia.
- Naklejanie na czarny korpus biedronki dwóch czerwonych skrzydełek.
- Dorysowanie flamastrami (gdy klej przyschnie) kropek na skrzydełkach.
- Przymocowanie nitki do biedronki.

Można wykonać dwie biedronki (lub więcej) i zrobić wyścigi. Dziecko i rodzic trzyma w ręce patyczek z naprężoną nitką. Na hasło Start dziecko i rodzic zaczyna nawijać nitkę na patyk. Zwycięzcą zostaje osoba, która jako pierwsza doprowadzi swoją biedronkę do patyka.

14.05 „Wiosenna łąka”

Cele:

- kształtowanie poczucia rytmu
- rozwijanie aktywności muzycznej
- utrwalenie zapisu liczbowego w zakresie 10
- doskonalenie koordynacji słuchowo – ruchowej i wzrokowo słuchowej
- rozwijanie sprawności i różnorodnych form ekspresji ruchowej

Propozycje aktywności:

1) Instrumentacja wiersza Bożeny Formy „Wiosna”.

Powiał wiatr majowy, łąka zapachniała. Świeżą koniczyną pokryła się cała. Brzęczą głośno pszczoły, pracują wytrwale. Zapylają kwiaty, nie nudzą się wcale. Słońce mocno grzeje, świat do życia budzi. Dobry czas nastaje dla zwierząt i ludzi.	głośno szumią szyi..., szyi... prezentują wachanie kwiatków, potrzęsają grzechotką, naśladują głos pszczół: bzz..., miarowo uderzają w bębenek, wykonują dwa uderzenia łyżką o drugą łyżkę, grają na bębnieku, miarowo klaszczą.
---	---

2) Karta pracy, cz. 4, s. 43.

Odszukanie na obrazku ukrytych zwierząt. Nazywanie ich. Określanie, dlaczego trudno było je odszukać. Oglądanie zdjęć. Słuchanie nazw produktów z roślin zielnych.

3) Opowieść ruchowa przy muzyce – rozwijanie zdolności prawidłowego operowania oddechem.

Nagranie muzyki o pogodnym charakterze (według wyboru rodzica).

Rodzic zwraca się do dziecka:

– Nastała wiosna. Dzisiaj wybierzemy się na łąkę.

Dziecko spaceruje za rodzicem w określonym kierunku w rytmie nagrania muzyki o pogodnym charakterze. Podczas przerwy w muzyce rodzic mówi:

– Jak tutaj pięknie! Tyle kwiatów i miętka, świeża trawa!

Dziecko nabiera powietrza nosem, wydycha ustami na samogłosce – ooo! i sylabie aaaach!

Ponownie maszerują w rytmie nagrania muzycznego. Podczas przerwy w muzyce rodzic kontynuuje:

– Czy czujecie, jak pachną kwiaty i kwitnące krzewy?

Dziecko zatrzymuje się, nabierają powietrza nosem, a wypuszczają ustami, naśladując wąchanie kwiatów. Następnie udaje kichnięcie.

Ponownie maszeruje, a rodzic mówi:

– Pora odpocząć. Kładziemy się na trawie i powoli oddychamy.

Dziecko wykonuje wdech nosem, wydech ustami, następnie wdech ustami i wydech ustami.

– Zасыpiamy, słuchamy wiosennej muzyki.

W tle słychać cichą muzykę. Dziecko miarowo oddycha, z dłońmi ułożonymi na przeponie.

– Zaczyna powiewać wiatr. Szumi trawa. Wiatr wieje coraz mocniej.

Dziecko przechodzi do pozycji stojącej. Nabiera powietrza nosem i wypuszcza je, równocześnie wypełniając powietrzem policzki.

4) Ćwiczenia w liczeniu – utrwalanie poznanych zapisów cyfrowych liczb.

Dziecko losuje kartoniki z liczbami w zakresie 10. Rysują pod nimi tyle przedmiotów, ile wskazuje liczba.

15.05 „Pierwsza kartka zielnika”

Cele:

- rozwijanie zainteresowania przyrodą
- zapoznanie dzieci z pojęciem „zielnik” oraz popularnymi ziołami, krzewami i drzewami i ich właściwościami
- poznawanie nazw wybranych roślin zielnych
- rozwijanie mowy
- doskonalenie umiejętności w czytaniu

Propozycje aktywności:

1) Kończenie rymowanek o łące.

Trawa, kwiaty, biedronka – to na pewno... (łąka)

Czerwone jak gotowane raki – to... (maki)

Ma żółty środek, białe płatki,
łodyga u niej wiotka.
Ten łąkowy kwiat to... (stokrotka)

Piegowata dama. Po łące chodzi od rana.
Wygrzewa się w promykach słońka.
To małeńka... (biedronka)

Czy to fruujące kwiaty? Jest ich tyle! Nie, to... (motyle)

Lata, lata koło nosa. Uwaga! To groźna... (osa)

Lata, lata obok czoła. To miodna... (pszczoła)

2) Słuchanie wiersza Anny Onichimowskiej Zielnik.

Kartki z przyklejonymi do nich roślinami lub zdjęciami (wymienionymi w wierszu).

Na pierwszej –

biały rumianek.

Na drugiej –

mały bukiet sasanek.

Na trzeciej –

liście dębu i babki.

Na czwartej –

fiołki, konwalie, bratki.

Rodzic recytując, pokazuje kartki z wymienionymi roślinami (z wyjątkiem sasanek, bo są pod ochroną – na tej kartce zamiast przyklejonej rośliny jest tylko jej obrazek)

Rozmowa na temat wiersza.

– Jakie rośliny znajdowały się na kartkach?

– Dlaczego był tam rysunek sasanek?

– Dlaczego zakładamy zielnik?

3) Wykonanie przez każde dziecko pierwszej strony własnego zielnika.

Dla każdego dziecka: rośliny (np. koniczyna, mniszek pospolity, szczaw...), kawałki taśmy klejącej, kartkę z bloku technicznego (kolorowa).

Dziecko wykonuje następujące czynności:

- Układa roślinę na kartce.
- Przykleja ją do kartki za pomocą taśmy klejącej.
- Wspólne wypicie herbatki ziołowej np. rumiankowej.

4) Ćwiczenia w czytaniu – uzupełnianie literami luk w wyrazach.

Rodzic przygotowuje wyrazy z brakującymi literami oraz litery. Dziecko uzupełnia luki literami i odczytuje wyrazy. Np.:

biedro...ka (n)

jas...ier (k)

t...awa (r)

...aba (ż)

kr...t (e)...

Temat tygodniowy: „Święto rodziców”

18.05 „Mama i tata”

Cele:

- rozwijanie mowy
- rozwijanie sprawności fizycznej
- rozwijanie sprawności manualnych
- wzmacnianie więzi uczuciowych w rodzinie
- zachęcanie do sprawiania bliskim przyjemności

Propozycje aktywności:

1) Ćwiczenia gimnastyczne:

Ćwiczenie dużych grup mięśniowych

„Myjemy z tatą samochód” - naśladowanie mycia samochodu i splukiwanie go wodą z wiadra.

Podskoki

„Froterujemy z mamą podłogę” - rytmiczne, naprzemienne wykonywanie wykroków nogami w przód.

Ćwiczenie równowagi

„Rysujemy obrazek dla mamy i taty” - dziecko staje na jednej nodze, a drugą rysuje w powietrzu dowolny obrazek. Rysuje na przemian prawą i lewą nogą.

2) Słuchanie wiersza Jadwigi Koczanowskiej „Mama i tata”.

Mama i Tata to świat nasz cały,
ciepły, bezpieczny, barwny, wspaniały,
to dobre, czułe, pomocne ręce
i kochające najmocniej serce.
To są wyprawy do kraju baśni,
wakacje w górach, nad morzem, na wsi,
loty huśtawką, prawie do słońca
oraz cierpliwość co nie ma końca.
Kochana Mamo, Kochany Tato
dzisiaj dziękować chcemy Wam za to,
że nas kochacie, że o nas dbacie
i wszystkie psoty nam wybaczacie.

Rozmowa na temat wiersza.

- Kim dla dzieci jest mama i tata?
- Za co dzieci dziękują rodzicom?

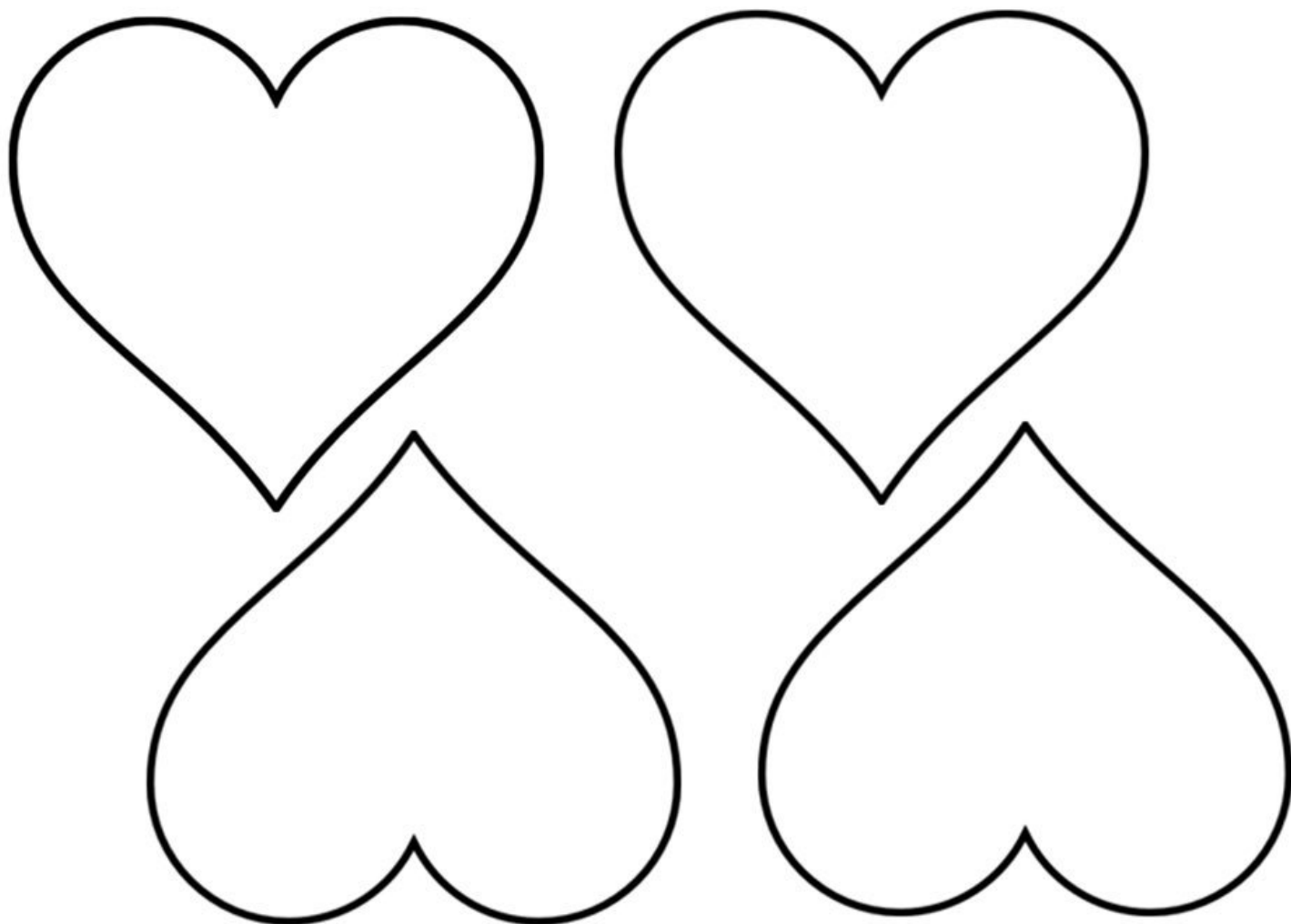
Kończenie zdań rozpoczętych przez rodzica

- Moi rodzice są kochani, bo...
- Pomagam rodzicom w...
- Lubię być w domu, bo...
- Z tatą najchętniej robię...
- Z mamą najchętniej robię...

3) Karta pracy, cz. 4, s. 44–45.

Łączenie pierwszych głosek z nazw rysunków. Rysowanie dla Olka i Ady prezentów, których nazwy powstały z połączenia głosek. Rysowanie po śladach.

- 4) Wycinanie serduszek z czerwonego papieru i ozdobienie ich z wykorzystaniem dowolnej techniki.

19.05 „Jak nasi rodzice”

Cele:

- doskonalenie umiejętności koncentracji uwagi
- modelowanie struktury dźwiękowej
- rozwijanie sprawności i różnorodnych form ekspresji ruchowej

Propozycje aktywności:

1) Karta pracy, cz. 4, s. 46-47

Czytanie zdań z rodzicem lub samodzielnie. Rysowanie swojej mamy i swojego taty.

Nazywanie kwiatów.

Kolorowanie ubrań tej osoby z pary, która jest wyższa. Naklejanie zdjęć odpowiedniego kwiatu.

2) Modelowanie struktury dźwiękowej nazw obrazków.

- Dziecko losuje obrazek (kot, aparat, buty, zamek lub inne)

- Układa pod nimi modele ich nazw.

Czerwony kartonik – samogłoska

Niebieski kartonik – spółgłoska

- Dzieli nazwy na głoski i porównuje liczbę samogłosek i spółgłosek

3) Gimnastyka z tatą – rozwijanie sprawności ruchowej przy muzyce.

Razem z tatą idziemy do parku.

maszeruje w rytmie tamburynu za
rodzicem między obręczami

Teraz lekka rozgrzewka!

przeskakuje z nogi na nogę,
– szybkie uderzenia w instrument

Uwaga, przeszkody!

Wskakuje do środka obręczy.

– Mocne uderzenia w tamburyn,

Pada deszcz, chowamy się pod daszek!

unoszą najbliższą leżącą obręcz w górę,
– stoi chwilę w bezruchu.

Przestało padać, biegniemy dalej!

ponowny bieg za rodzicem

	– dźwięki instrumentu w rytmie
Uwaga, drzewo!	bieg drobnymi krokami dookoła obręczy.
Odpoczywamy.	Zajmuje miejsce w najbliższej leżącej obręczy.
	– mocne uderzenie w tamburyn,
Wracamy do domu.	maszeruje w rytmie tamburynu za rodzicem
	między obręczami.

20.05 „Mój tata”

Cele:

- rozwijanie mowy
- kształtowanie poczucia rytmu
- rozwijanie sprawności manualnej
- rozwijanie umiejętności grafomotorycznych
- rozwijanie umiejętności wykonywania pracy według instrukcji

Propozycje aktywności:

1) Karta pracy, cz. 4, s. 48-50

- Określanie, w którą stronę zwrócone są serduszka. Naklejanie brakujących serduszek.
- Rysowanie po śladach dużych serduszek. Rysowanie w ich wnętrzu małych serduszek. Opowiadanie o tym, jak Olek i Ada pomagają rodzicom. Przedstawianie za pomocą rysunku sposobów, w jakie dzieci pomagają rodzicom. Rysowanie po śladzie serduszek, kolorowanie ich.
- Kolorowanie rysunku bukietu dla mamy. Rysowanie po śladzie drogi Olka i Ady do mamy

2) Słuchanie wiersza Stanisława Grabowskiego Nie jesteś sam.

Mama biega po pokojach
ze ścierką,
z odkurzaczem,
z froterką.

A ja siedzę szczęśliwa
w pokoju, gdzie lalka Rozalka,
zeszyty do pierwszej klasy,
atlasy...

Tata biega po pokojach

Gdy w domu –

z fajką,
z książką
z pomysłami.

tatuś i mama,
nie jestem sama.

Rozmowa na temat wiersza.

Rodzic pyta:

- Co robi mama?
- Co robi tata?
- Gdzie jest dziewczynka?
- Dlaczego jest szczęśliwa?

Wypowiadanie fragmentami tekstu wiersza z radością – najpierw cicho, a później coraz głośniej.

3) Czytanie zdań. Ilustrowanie ich.

Dziecko losuje zdanie. Nakleja je na kartki i ilustruje.

Przykładowe zdania:

- W wazonie były trzy tulipany.
- To niebieska miska, a w niej maliny.
- Ta żabka jest cała zielona.
- Piłka jest fioletowa i ma białe kropki i kreski.

21.05 „Wokół mamy i taty”

Cele:

- rozwijanie słuchu fonematycznego
- rozwijanie mowy
- rozwijanie sprawności manualnej
- doskonalenie szybkiej reakcji na przerwę w muzyce

Propozycje aktywności:

1) Liczenie słów w wybranych zdaniach.

Rodzic odczytuje wybrane zdania, a dzieci liczą w nich słowa i podają ich liczbę.

Np.: Mama to mój największy skarb. (5)

Niech tata żyje sto lat! (5)

Życzę mamie i tacie, aby byli zdrowi, szczęśliwi. (8)

Mamo, tato kocham was. (4)

2) Dzielenie na sylaby lub głoski nazw obrazków przedstawiających prezenty dla rodziców.

Dziecko losuje obrazek. Dzieli ich nazwy na głoski.

Przykładowe obrazki: róża, czekolada, tort, kot, obrazek, wazon, kawa, korale, irys, pudełko...

3) Rozmowa na temat słowa „serce”.

Wycięty z czerwonego kartonu kształt ludzkiego serca.

Rodzic pokazuje dziecku serduszko wycięte z czerwonego kartonu i pyta:

- Z czym kojarzy ci się ten kształt?
- Czym jest serce?

Serce jest mięśniem wielkości pięści. Jego szersza część skierowana jest ku górze, węższa ku dołowi. Dzięki sercu w naszym ciele może krążyć krew.

- Do czego ludziom potrzebne jest serce?
- Czy tylko ludzie mają serca?

– Czy znasz jakieś przysłowia o sercu?

Np.:

Co w sercu to na języku.

Czego oczy nie widzą, tego sercu nie żal.

Serce nie sługa, nie zna co to pany.

4) Zabawa ruchowo-naśladowcza Pokaż, jak pracuje tata.

Dziecko porusza się w rytmie wystukiwanym przez rodzica na tamburynie. Podczas przerwy w grze zatrzymuje się i naśladuje czynności, o których mówi rodzic Np. Tata pisze na komputerze; gotuje zupę; odkurza dywan; obiera ziemniaki...

22.05 „Festyn”

Cele:

- rozwijanie mowy
- uświadomienie przynależności do grupy społecznej (rodziny)
- zachęcanie do wspólnej zabawy z rodzicami
- rozwijanie sprawności manualnej
- rozwijanie sprawności fizycznej

Propozycje aktywności:

1) Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej Festyn.

Książka (s. 78–81)

Na rodzinny festyn do przedszkola Ady przyszło wiele rodzin, między innymi mama i tata Ady oraz Olek. „Święto rodziców” okazało się dobrym pomysłem i okazją do wspólnej zabawy. Całe przedszkole było udekorowane obrazkami namalowanymi przez dzieci oraz kwiatami. W ogródku postawiono dodatkowe ławki, leżaki i miękkie puffy do siedzenia. Dzieci wymyśliły wiele śmiesznych konkurencji, w których brali udział dorośli. Zaczęło się od zagadek, potem były zawody w

podrzucaniu piłki głową, co okazało się ulubionym zajęciem niektórych tatusiów. Przedszkolaki zorganizowały pokaz puszczenia baniek mydlanych, które wirowały w powietrzu, mieniać się wszystkimi kolorami tęczy. Najwięcej śmiechu wywołała ogromna bańka, która osiadła na nosie jednego z rodziców – minęło sporo czasu, zanim pękła! Tata Ady i Olka wygrał konkurs w skakaniu na jednej nodze dookoła karuzeli i chociaż w trakcie spadł mu lewy but, nie poddawał się do końca.

– Bravo! – krzyczała Ada.

– Tato! Tato! – dopingował Olek.

Następnie odbył się konkurs drużynowy z udziałem dorosłych i dzieci. Liczyły się zręczność i refleks. Każdy rodzic otrzymał plastikową butelkę, a zadaniem dzieci było jak najszybsze napełnienie jej wodą i zakręcenie. Ach, ile było przy tym radości!

Wszyscy się nawzajem pooblewali, jakby to był śmigus-dyngus. Na szczęście pogoda była wspaniała i słońce szybko wysuszyło zmoczone ubrania. Mama Ady i Olka zajęła pierwsze miejsce w konkursie nadmuchiwanie balonów. W ciągu minuty nadmuchała aż trzy i nawet zdążyła je zawiązać na supeł. Nagle rozległo się potężne trrrrach! To jeden z balonów pękł i wystraszył siedzące na dachu gołębie.

– Myślałem, że wystrzeliłaś z armaty! – zażartował tata.

– To dlatego, że kiedyś grałam na trąbce i mam silne płuca – wyjaśniła mama.

Później odbył się konkurs na rodzinne śpiewanie piosenek. Och! Nie każdy potrafi śpiewać. Niektórzy bardzo fałszowali, ale zupełnie się tym nie przejmowali. Przecież wcale nie trzeba być najlepszym we wszystkim. Najważniejsze to umieć się śmiać nawet z samego siebie. Jednak najwięcej radości wywołały wyścigi z surowym jajkiem trzymanym na łyżce. Dorośli starali się zachować równowagę w czasie biegu, a dzieci piszczwały z emocji! Bum! Jajko już leżało na ziemi. Bach! Drugie jajko wyśladowało na bucie jednego z ojców.

– Cały trawnik zamienił się w jajecznicę! – zachichotał Olek.

– To są jajka sadzone – stwierdziła Ada.

Zwycięzcy w różnych konkurencjach otrzymali nagrody zrobione przez dzieci papierowe sowy z przyklejonymi ruchomymi oczami, świeczki ozdobione suszonymi kwiatkami lub muszelkami, kamienie pomalowane jak biedronki i zakładki do książek. Każdy, kto zgłodził, mógł się poczęstować pysznym ciastem i owocami, ale najsmaczniejsze okazały się owsiane ciasteczka, które przedszkolaki upiekły razem z paniami kucharkami. Na zakończenie rodzinnego festynu dzieci przygotowały część artystyczną, a Ada wyrecytowała wierszyk:

Gdy na Księżyc się wybiorę,
to spakuję do walizki
moją mamę oraz tatę,
bo nie mogę zabrać wszystkich.
Z mamą będę liczyć gwiazdy
i rysować złote słońce,
z tatą zrobię prawo jazdy
na talerze latające.
Na Księżycu dom postawię

i dla mamy kwiat w ogrodzie,
tacie gwiazdną dam golarkę,
by się mógł ogolić co dzień.

Więc, gdy lecieć chcesz w nieznane,
zabierz tatę oraz mamę!

Ada otrzymała wielkie brawa, a potem rozpoczęła się loteria. W losowaniu nagrody głównej wzięli udział wszyscy zaproszeni goście. Każdy chciał wygrać, ale przecież to niemożliwe, żeby wygrali wszyscy. Dzieci trzymały kciuki i czekały, aż pani dyrektor odczyta zwycięski numer.

– Wygrywa los z numerem 1865!

– Hura! To nasz! – krzyknął uradowany Olek.

– Mamę szczęście! – pisnęła Ada.

Nagrodą główną były bilety do teatru dla całej rodziny. Pozostali uczestnicy wylosowali nagrody pocieszenia w postaci książek.

– Trzeba to uczcić! – zaproponowała mama.

– Tylko nie każcie mi już dzisiaj skakać na jednej nodze! – zaśmiał się tata.

Tego dnia Ada i Olek byli bardzo dumni ze swoich rodziców. Chociaż są dorośli, mają wspaniałe poczucie humoru i można się z nimi świetnie bawić.

Rozmowa na temat opowiadania.

Rodzic pyta:

– Z jakiej okazji odbywał się festyn w przedszkolu Ady?

– Kto z rodziny Ady przybył na festyn?

- Jaki konkurs wygrał tata Olka i Ady?
- Na czym polegał konkurs drużynowy – dorośli z dziećmi?
- W jakim konkursie mama Olka i Ady zajęła pierwsze miejsce?
- Jakie inne konkursy odbyły się jeszcze podczas festynu?
- Jakie nagrody przygotowały dzieci?
- Czym częstowali się goście?
- O kim Ada recytowała wiersz?
- Czym zakończył się festyn?

2) Zabawa graficzna Portret mamy i taty.

Sztalugi, kartki, mazaki, chustki do przewiązania oczu.

Rodzic i dziecko tworzą parę. Dziecko ma zasłonięte oczy. Zadanie polega na narysowaniu przez dziecko portretu rodzica. Rodzic pomaga, naprowadzając dziecko, udzielając mu słownych informacji na temat tego, jak powinno rysować.

3) Karta pracy, cz. 4, s. 51-53.

- Odwzorowanie kwiatków dla mamy. Rysowanie po śladach rysunków róż.
- Oglądanie obrazków. Odszukiwanie i zaznaczanie 10 różnic między nimi.
- Rysowanie szlaczków po śladzie, a potem – samodzielnie. Rysowanie po śladach rysunków. Kolorowanie rysunków dużych misiów na brązowo, a małych misiów – na różowo.